

**[Poul Hansen (Kalundborg).]**

der ikke er sket videre, og de Paastande, der er fremført fra Venstres Side, og som jeg nævnte, er altsaa ikke rigtige.

Jeg maa i øvrigt gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem ønsker Samling om Forsvarsspørgsmaalets Løsning — og det talte han jo stærkt for —, forekommer det mig at være en meget ejendommelig Maade, han talte om Det radikale Venstre paa, men det er muligt, at vi i anden Omgang faar at høre, at det er det ærede Medlems sædvanlige muntre Bemærkninger, som han altid kan trække tilbage i anden Omgang, ligesom Tilfældet var ved Behandlingen af Valgloven.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte kraftigt for hurtige Foranstaltninger til Forbedring af Forsvarsberedskabet. Jeg tror, at vi i Realiteten er enige, selv om det ærede Medlem betjener sig af et lidt kraftigere Ordvalg, end jeg for mit Vedkommende gør, et Ordvalg, der er det ærede Medlems Navn værdigt, men der er dog et enkelt Punkt, paa hvilket jeg gerne vilde tage et Forbehold, nemlig med Hensyn til Hjemmeværnet. Jeg vil i hvert Fald mene, at før man skrider til at foretage sig noget her, maa Spørgsmaalet drøftes i Forsvarskommissionen, saaledes at man bliver nøje klar over, hvad et Hjemmeværn kan udrette, og i hvilken Udstrækning og paa hvilken Maade man skal have det. Det forekommer mig nemlig, at dette Spørgsmaal ingenlunde er saa afklaret, at det ligger parat til en Stillingtagen.

Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det glædede mig, at det ærede Medlem i Dag udtalte, at han ikke med den Beredskabslovgivning, han i Gaar talte om, havdetænkt paa Foranstaltninger, som laa uden for det demokratiske Grundlag. (*Ole Bjørn Kraft*: Selvfølgelig ikke!). Selvfølgelig ikke, siger det ærede Medlem, men Toneføringen var virkelig saa kraftig i Gaar, at man kunde have sine Tvivl derom, og derfor synes jeg, det er godt, vi faar fastslaaet, hvorledes det forholder sig.

Endelig en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, der vendte tilbage til Spørgsmaalet om de hemmelige Militæraftaler, som har været omtalt i det ærede Medlems Partis Blad. Han vilde i Dag — det er Bestræbelser, som man har set udfolde sig i den senere Tid — ligesom gøre det til, at man blot havde talt om en vestlig Orientering hos det store Flertal i dette Ting, og vilde ligesom skyde det om Paastanden om de militære Aftaler til Side. Jeg synes derfor, det er nødvendigt her at

fastslaa, at man i Bladet „Land og Folk“ faktisk den 5. Februar i Aar skrev følgende — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et enkelt Citat —:

„Fra særdeles velunderrettet Kilde har vi faaet oplyst, at disse Leverancer“ — det drejer sig om Leveringer af Flyve-maskiner til Sverige. — „finder Sted i Henhold til en hemmelig Aftale, der for nylig er blevet truffet mellem Sverige, Norge og Danmark paa den ene Side og De forenede Stater og Storbritannien paa den anden.“

Efter at Meddelelsen var blevet dementeret, skrev det samme Blad den 7. Februar i en ledende Artikel bl. a. følgende:

„Derfor lader vi os heller ikke skræmme til Tavshed i det foreliggende Tilfælde. Vi ved, at der foreligger Aftaler med de Hovedpunkter, vi allerede har opgivet.“

Det vil med andre Ord sige, at man faktisk har fremsat Paastanden om saadanne hemmelige Militæraftaler, som ikke eksisterer, og naar man nu alligevel bliver ved at kredse om Emnet, og naar man, som jeg erfarede her i Dag, i Modsætning til den Stilling, man indtog sidste Aar, ikke vil stemme for Forslaget til den militære Bemyndigelseslov med den Begrundelse, der blev givet, kan jeg kun se saaledes paa det, at man fra den Side fortsætter de Bestræbelser for Selvisolation, som har været saa voldsomme i den seneste Tid.

**Harald Petersen:** Maa jeg først sige til den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg), at for saa vidt har jeg vist en rørende Omsorg for det ærede Medlems Parti i Forsvarsspørgsmaalet i de Aar, jeg havde med det at gøre. Jeg kan ogsaa give ham og hans Parti den Kompliment, at for saa vidt var Modviljen mod Realforhandlinger med Socialdemokratiet ikke saa fremtrædende, som den var fra anden Side. Det er fuldkommen rigtigt. Det var netop denne, hvad skal jeg sige, Nyorientering paa et friere og mere realistisk Grundlag — en Nyorientering, der er forstaaelig, synes jeg, efter alt, hvad vi har oplevet —, der fik mig til at mene, at der var Chance for at komme paa Talefod med Socialdemokratiet i dette Spørgsmaal, og de Muligheder, som det indebar, vilde jeg ikke under nogen Form være med til at spolere.

Det eneste, der altsaa kom til at virke lidt uheldigt, var Partiets Stilling, dengang man navnlig fra radikal Side rejste Spørgsmaal om Nedsættelse af Tjenestetiden uden